

CASUS WETENSCHAPPELIJKE INTEGRITEIT

2018

RU opvoeren van onjuiste feiten en beschrijven onjuistheden

Radboud Nijmegen Universiteit

1. Onderwerp van de klacht

Opvoeren van onjuiste feiten en beschrijven van onjuistheden.

2. Advies van de CWI aan het CvB

De CWI adviseert de klacht ongegrond te verklaren, zie hieronder voor het rapport¹.

Rapport van bevindingen

De commissie wetenschappelijke integriteit van de Radboud Universiteit Nijmegen ontving op 2 januari 2018 het verzoek van het college van bestuur zich uit te spreken over de klacht van klager, bij het college ingediend op 20 december 2017. Het betreft een vermoeden van schending van de wetenschappelijke integriteit door beklaagde. Het college van bestuur heeft de commissie verzocht over deze klacht advies uit te brengen en desgewenst aanbevelingen te doen.

A. Advies van de commissie

1. De klacht

De klacht van klager ziet op een subsidieaanvraag ingediend bij ... en op het artikel '.....', gepubliceerd in het tijdschrift '.....'. Beklaagde is de aanvrager van de subsidie en de auteur van het artikel.

De klacht is ingediend bij de Radboud Universiteit en richt zich tegen beklaagde. In de klacht stelt klager dat er sprake is van het opvoeren van onjuiste feiten bij de subsidieaanvraag en het beschrijven van onjuistheden in het artikel. Aldus wordt, naar zijn oordeel, inbreuk gemaakt op de wetenschappelijke integriteit.

2. De procedure

De commissie ontving de klacht (bijlage 1) op 2 januari 2018. De commissie heeft de beklaagde per brief van 11 januari 2018 geïnformeerd over de klacht en verzocht om een schriftelijk reactie op de klacht te geven. Verder heeft de commissie bij brief van 11 januari 2018 klager verzocht zijn klacht toe te lichten op de (vermoede) wetenschappelijke schendingen.

¹ De bijlagen zijn in deze anonieme versie niet bijgevoegd.

Klager heeft op 21 januari 2018 per e-mail een toelichting verzonden (bijlage 2). De reactie van de beklaagde is op 24 januari 2018 ontvangen (bijlage 3) en op 30 januari 2018 aan klager toegezonden. Intussen boog de commissie zich over de ontvankelijkheid van de klacht, waarbij ze tot de conclusie kwam dat de klacht ontvankelijk is en zich voor inhoudelijke behandeling leent. De commissie heeft klager en beklaagde uitgenodigd voor de hoorzitting van 26 februari 2018. Beklaagde heeft per e-mail van 13 februari 2018 aangegeven dat zijn leidinggevende, prof. dr. ..., bij de hoorzitting aanwezig is om hem bij te staan. Klager heeft op 20 februari gereageerd op de reactie van beklaagde (bijlage 4). Tot slot heeft klager per e-mail van 23 februari 2018 de subsidieaanvraag van beklaagde overgelegd die hij via een Wob-procedure heeft opgevraagd (bijlage 5).

Van de hoorzitting is een verslag gemaakt (bijlage 6). Dat werd partijen toegezonden en waar nodig gecorrigeerd en aangevuld op feitelijke onjuistheden. Aanvullende inhoudelijke reacties zijn niet in het verslag verwerkt. Deze zijn na te lezen in de bijgevoegde reacties (bijlage 7 en 8).

Het concept-rapport werd partijen op 9 april 2018 toegezonden. Beklaagde heeft per e-mail van 11 april 2018 (bijlage 9) aangegeven geen opmerkingen te hebben. Klager heeft per brief van 18 april en e-mails van 9, 18, 20 en 21 april 2018 (bijlage 10) gereageerd. De commissie heeft feitelijke onjuistheden in het rapport gecorrigeerd en waar nodig verduidelijking aangebracht.

3. Aanleiding tot de klacht en standpunten van partijen, samengevat

Standpunt klager

Klager geeft aan dat er gesprekken zijn geweest met beklaagde over het gebruik van zijn databases. Dit heeft echter volgens hem niet geleid tot daadwerkelijke afspraken of een overeenkomst voor het gebruik daarvan. Volgens klager blijkt namelijk uit een e-mailwisseling met beklaagde dat de databases gebruikt zouden worden voor één grote geïntegreerde database. Hierop is klager afgehaakt want hij wil niet dat zijn databases opgaan in een andere database en daarmee verdwijnen. Op 23 januari 2017 was klager uitgenodigd voor een *crowdfunding* bijeenkomst van beklaagde. Op dat *event* gaf beklaagde aan dat hij de databases van klager mocht gebruiken. Daartegen heeft klager geprotesteerd omdat daarover volgens hem geen afspraken zijn gemaakt. Op 17 februari 2017 hebben zij tezamen met de heer X over deze kwestie gesproken. Pas op dat moment werd voor klager duidelijk om wat voor soort database het ging en is er een vrijblijvende afspraak gemaakt dat beklaagde het een en ander op papier zou zetten. Voor die tijd is dat niet duidelijk geweest. Dit is ook de reden dat klager de excuusbrief van de decaan niet kan accepteren. Daarin staat namelijk dat beklaagde in de veronderstelling was dat er een afspraak was gemaakt. Omdat er in het geheel geen afspraken zijn gemaakt kan van een veronderstelling geen sprake zijn geweest. Klager heeft ook een verklaring van de heer X overgelegd waarin hij bevestigt dat er geen toezeggingen zijn gedaan.

Kort na het gezamenlijk gesprek las klager het artikel van beklaagde in ... waarin wederom staat dat gebruik gemaakt gaat worden van zijn databases. Omdat dit als chantage voelde voor klager heeft hij de samenwerking stopgezet. Hij vertrouwde beklaagde zijn databases niet

meer toe. Klager geeft aan dat hij is beschadigd omdat het nu lijkt alsof hij de stekker uit de samenwerking heeft getrokken terwijl de stekker er niet eens in zat. Daarnaast heeft beklagde in het artikel een onjuiste bronvermelding gebruikt waardoor er volgens klager sprake is van plagiaat. Ook suggereert beklagde met zijn bronvermelding dat hij originele bronnen heeft ingezien terwijl dat niet het geval is.

Later vernam klager dat beklagde ook een subsidieaanvraag heeft ingediend bij ... waarin is opgenomen dat gebruik wordt gemaakt van zijn databases. Dit terwijl hij geen toestemming voor het gebruik daarvan had verleend. Uit de aanvraag blijkt volgens klager ook dat er sprake is van het maken van één database. Hiermee wordt volgens klager de subsidieverstrekker misleid. Dit alles maakt dat beklagde de wetenschappelijke integriteit heeft geschonden en daarvoor gesanctioneerd moet worden.

Standpunt beklagde

Volgens beklagde is er sprake van een misverstand en hij betreurt wat er is gebeurd. Hij geeft aan bezig te zijn met een onderzoeksproject en het maken van een publieksdatabase. Voor het onderzoeksproject wilde hij gebruik maken van de databases van klager. Het is nooit zijn bedoeling geweest om die databases te combineren tot één database. Volgens hem heeft hij goede constructieve gesprekken gehad met klager over het gebruik van de databases. Hij was steeds in de veronderstelling dat hij de databases van klager mocht gebruiken mits er sprake was van naamsvermelding. Op basis van deze veronderstelling heeft beklagde in die tijd het artikel voor ... geschreven en naar de samenwerking verwezen.

Beklagde realiseerde zich pas bij de bijeenkomst op het Bijlmerpark dat hij fout zat in zijn veronderstelling. Hij had klager en de heer X juist voor dat evenement uitgenodigd omdat hij dacht dat ze samenwerkten. Om de foutieve aanname te bespreken hebben ze op 17 februari 2017 een gesprek gehad en is afgesproken dat hij een overeenkomst voor het gebruik van de databases zou opstellen. Op dat moment werd echter het artikel in ... (drie maanden verlaat) gepubliceerd wat bij klager in het verkeerde keelgat schoot. Dit heeft beklagde proberen op te lossen maar is niet gelukt. Beklagde geeft aan dat op het moment dat duidelijk werd dat klager zijn databases niet ter beschikking wilde stellen, hij ... ook heeft gevraagd het artikel te rectificeren. De redactie heeft echter geweigerd hieraan mee te werken.

Beklagde geeft verder aan dat hij de subsidieverstrekker geïnformeerd heeft dat geen gebruik meer gemaakt kan worden van de databases. De verstrekker is volgens beklagde akkoord gegaan met het gebruiken van een andere dataset. Het draait namelijk niet om het maken van één database. Het gaat om het testen van slimme verbindingen tussen verschillende databases. Daarom is het voor de subsidieverstrekker ook geen probleem dat de databases van klager eruit gaan. Zolang er maar databases worden gebruikt die een link met elkaar hebben. De zinsnede waar klager naar verwijst in de subsidieaanvraag is volgens beklagde een zinsnede uit een review en ziet niet op het gebruik van de datasets van klager.

Beklagde geeft aan dat hij tot nu toe hij de databases niet heeft gebruikt en dat hij ze ook niet meer gaat gebruiken. Zoals uit de stukken blijkt is de toewijzingsbrief ook pas op 2 mei 2017 verzonden. Dat komt volgens beklagde doordat deze kwestie speelde en hij bij de

subsidieverstrekker heeft aangegeven dat hij de databases niet kan gebruiken. De subsidieverstrekker is uiteindelijk akkoord gegaan omdat dit project ook zonder deze datasets uitgevoerd kan worden.

Beklaagde geeft tot slot aan dat hij nooit kwaadwillend heeft gehandeld en altijd met open vizier het gesprek is aangegaan. Voor wat betreft de bronvermelding geeft beklaagde aan dat in de tekst zelf wordt verwezen naar de database en in de voetnoot naar de vindplaats in het nationaal archief alsmede naar het nummer in de database.

Overwegingen van de commissie

De commissie dient zich in casu, gezien de voorliggende feiten en standpunten van partijen, een oordeel te vormen over de vraag of de wijze waarop beklaagde met klager en zijn databases is omgegaan in het artikel in ... en de subsidieaanvraag, een schending van de wetenschappelijke integriteit oplevert.

De commissie acht het voldoende aannemelijk dat er sprake is geweest van miscommunicatie tussen partijen. Beklaagde geeft aan in de veronderstelling te zijn geweest dat hij op basis van naamsvermelding gebruik mocht maken van de databases van klager. Beklaagde was daarbij in de veronderstelling dat het duidelijk was dat hij niet de intentie had om deze databases te gebruiken voor één geïntegreerde database. Op basis van deze veronderstelling heeft beklaagde het artikel in ... geschreven en de subsidieaanvraag ingediend. Klager was juist in de veronderstelling dat beklaagde één geïntegreerde database wilde maken van zijn databases. Omdat hij daaraan niet wilde meewerken heeft hij geen toestemming gegeven voor het gebruik van zijn databases. Vanuit deze veronderstellingen is er langs elkaar heen gecommuniceerd, zijn beide partijen hun eigen weg gegaan en heeft beklaagde handelingen verricht. De door klager overgelegde verklaring van de heer X bevestigt weliswaar de visie van klager. De commissie is echter van mening dat deze verklaring niet uitsluit dat beklaagde een verkeerde voorstelling van zaken had.

Artikel in ...

Tussen partijen staat vast dat beklaagde in het artikel melding maakt van het kunnen gaan gebruiken van de databases van klager. Achteraf blijkt voor beklaagde dat hij op het moment van schrijven niet de ondubbelzinnige toezegging van klager had voor het gebruik van de databases. Op het moment dat voor beklaagde duidelijk werd dat klager zijn databases niet ter beschikking wilde stellen heeft hij dit aan ... medegedeeld. Hij heeft de redactie verzocht om een rectificatie op het artikel te plaatsen. De redactie van ... heeft echter geweigerd om mee te werken aan deze rectificatie en inmiddels verschijnt dit blad niet meer.

Klager heeft deze poging tot rectificatie niet of onvoldoende weersproken.

De commissie is van oordeel dat het noemen door beklaagde van het gebruik van de databases zonder ondubbelzinnige toestemming wellicht onzorgvuldig is te noemen, maar acht het geen schending van de wetenschappelijke integriteit. Beklaagde heeft op het moment dat duidelijk was dat deze toestemming er niet was, op korte termijn openheid van zaken gegeven aan de redactie van Verder heeft hij de redactie verzocht om een rectificatie te plaatsen. Klager is

van mening dat een rectificatie niet afdoende is omdat niemand op zoek gaat naar een rectificatie. De commissie is echter van oordeel dat het plaatsen van een rectificatie de geëigende manier is om omissies/misverstanden/onjuistheden in (wetenschappelijke) publicaties te corrigeren. Een artikel en de rectificatie daarop blijven namelijk langer beschikbaar dan alleen het moment van publicatie. Klager voelt zich door beklagde voor het blok gezet door (het moment van) de publicatie. De commissie is echter van mening dat beklagde geen slechte intentie had met deze publicatie en op het moment van schrijven uitging van een verkeerde veronderstelling.

Verder is de commissie van oordeel dat in het artikel geen sprake is van plagiëren. Beklaagde heeft in het artikel gebruik gemaakt van verwijzingen naar de vindplaats van de informatie die hij in het artikel heeft gebruikt. Verder maakt hij in de tekst ook duidelijk dat de genoemde databases en informatie afkomstig zijn van klager. Er is derhalve geen sprake van het pronken met andermans veren.

Subsidieaanvraag

Ook in de subsidieaanvraag heeft beklagde aangegeven dat hij gebruik wilde maken van de databases van klager terwijl hij op dat moment daarvoor geen ondubbelzinnige toestemming had. Ook hiervoor geldt dat op het moment dat voor beklagde duidelijk werd dat klager zijn databases niet ter beschikking wilde stellen, hij dit in alle openheid heeft medegedeeld aan de subsidieverstrekker. Beklaagde heeft bij de subsidieverstrekker aangegeven de databases niet te (kunnen) gaan gebruiken. In overleg met de subsidieverstrekker is voor het gebruik van andere databases gekozen. Beklaagde heeft ter zitting aangegeven dat het onderzoek namelijk ziet op het koppelen van metadata/datastructuren. Gebruik van de databases van klager is daarbij niet noodzakelijk. De subsidieverstrekker is uiteindelijk akkoord gegaan met deze wijziging in de uitwerking van de subsidieaanvraag.

De commissie is ook hier van oordeel dat het noemen door beklagde van het gebruik van de databases zonder ondubbelzinnige toestemming wellicht onzorgvuldig is te noemen, maar acht het geen schending van de wetenschappelijke integriteit. De commissie constateert dat beklagde in alle openheid de subsidieaanvraag heeft aangepast op het moment dat het voor hem duidelijk was dat hij geen toestemming had. Vast staat dat beklagde voor zijn onderzoek geen gebruik heeft gemaakt van de databases van klager en daar ook geen gebruik meer van gaat maken. De commissie is van mening dat beklagde geen kwade intentie had bij het schrijven van de subsidieaanvraag en ook niet de subsidieverstrekker wilde misleiden. Het was immers zijn intentie om onder naamsvermelding de databases te gebruiken. De subsidieverstrekker heeft uiteindelijk op basis van de door beklagde verstrekte informatie overwogen om alsnog te subsidie te verstrekken.

Conclusie

De commissie is van mening dat in casu sprake is van miscommunicatie en wellicht onzorgvuldigheid. De commissie is echter van oordeel dat er geen aanleiding is om te veronderstellen dat onderzoek of een publicatie op (wetenschappelijk) niet integere wijze tot stand is gekomen of uitgevoerd of dat op andere wijze wetenschappelijk niet-integer is gehandeld.

5. Oordeel en advies commissie

Gelet op het voorgaande adviseert de commissie het college van bestuur de klacht ongegrond te verklaren.

3. Oordeel van het CvB

1. Het college heeft het advies van de Commissie Wetenschappelijke Integriteit overgenomen en op 8 mei 2018 besloten de klacht ongegrond te verklaren.

4. LOWI

Klager heeft gebruik gemaakt van de mogelijkheid om het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit om advies te vragen. Het LOWI heeft op 12 maart 2019 geoordeeld dat het verzoek ongegrond is. Dit advies is terug te vinden op de website van het LOWI.